

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Dopolnilna deželnozborska volitev v vipavsko-idrijskem okraju.

II.

Premišljujé o vipavsko-idrijski volitvi, prišlo so nam na misel besede, katere je pred kacicami tri-desetimi leti izrekel Gladstone v angleškem parlamentu pri drugem čitanju reform bill, in katerih resničnost za narodno stranko se je tako sijajno izkazala pri volitvi dne 16. novembra. Gladstone je takrat zaklical svojim konservativnim nasprotnikom: „Velike moralne sile naše dobe so s nami. Naša zastava more za trenotek omahniti, ali ona se zopet dvigne in nas popelje ne sicer k hitri ali k popolni in odločni zmagi“.

Tudi narodna stranka zakliče lahko te iste besede vsem svojim nasprotnikom. Pri občnih deželnozborskih volitvah je naša zastava sicer omahnila, ali dvignila se je zopet in nas peljala k zmagi, in drugače tudi ne more biti, ker velike moralne sile naše dobe so na naši strani in ne na klerikalni.

Da je narodna zastava sploh kdaj omahnila, tega je krivo bilo to, ker je narodna stranka vedel svoje popustljivosti in spravoželjivosti izgubila direktno zvezo z maso prebivalstva. Prva naloga vsake ljudske stranke je, da ne izgubi zveze z ljudstvom, a narodna stranka je na to premalo gledala in se ni osirala na intenzivno agitacijo klerikalcev, me rečo na to, da se mej narodno inteligenco in mej maso prebivalstva naredi razpor, da se narod od-tuji svoji lastni inteligenci. In tako se je zgodilo, da je narod, izgubivši dotiko s inteligenco, prišel pod duhovniško jarchstvo, tako se je zgodilo, da je pri splošnih volitvah smagala klerikalna stranka na celi liniji.

To pot je narodna stranka postopala drugače, in sijajna smaga je plačilo njenega truda. Vodstvo stranke je s krepko roko vodilo volilni boj. Izrednih sredstev ni moglo porabljati, ker jih nima na razpolaganje. Dočim je klerikalna stranka porabljala duhovniško cerkveno avtoriteto, dočim je obljubo vala volilcem srečo na sveti in nebeško kraljestvo po smrti ter svoje obljube podpirala z denarjem,

moralna se je narodna stranka omejiti na poučevanje ljudstva o svojih namenih in ni mogla obljubljati družega, kakor da bo vestno, pošteno in s vso ljubeznijo zastopala gospodarske in politične koristi svojih volilcev.

Ljudstvo se je dalo prepričati, nekoliko laglje kakor je bilo misliti, ker je do grla sito klerikalizma z vsemi njegovimi izrodki. Tista gesla, kakor „vera je v nevernosti“, „narodna stranka je katoliški cerkvi sovražna“, in kar je še tacihi lepih fraz, so se obrabila. Ljudstvo je spoznalo njih publost in je pokazalo hrbet tistim, kateri so s tacimi gesli prikrivali svojo gospodetvaželnost in svojo sebičnost.

A dasi je narodna stranka tako v vipavskem kakor v idrijskem okraju razvila živahno agitacijo, dasi se ni ustrašila silnih ovir in dosegla najlepših uspehov, je bil položaj vendar nevaren, ker so bili volilci začetkoma različnega mnenja glede kandidata. Da mora biti izvoljen pristav narodne stranke, v tem so bili jedini tako vipavski kakor idrijski volilci, a vipavski so zahtevali gosp. Božiča, idrijski gosp. Grudna. Disciplini in zavednosti volilcev in redki značajstvi g. Grudna se je zahvaliti, da se je tudi to v prijateljstvu in v soglasju poravnalo. Idrijski in vipavski volilci so se izrekli, da bo kandidati tisti, kateri ima več volilnih mož na svoji stranki, in držali so se moško te besede. Olajšal jim je to gospod Gruden, kateri ni samo izjavil, da ne kandiduje, in da mandata ne sprejme, ampak je tudi sam prišel na dan volitve v Vipavo, ter sebi udane volilce iz idrijskega okraja peljal v boj za gospoda Božiča.

Gospod Gruden je pa storil še več. Ker je namreč izvedel, da mislijo klerikalci glasovati zanj, ako bi glasovali zanj idrijski volilci, izjavil je iz rečno, da klerikalnih glasov sploh ne mara in da nikakor neče, da bi ga volili klerikalci.

Gosp. Gruden se je bil približal tudi izkušnjavec v osebi kurata Koblarja. Koblar bi bil rad zgago čelal in je pisal g. Grudnu, naj kandidira na weak način, on da ga bo podpiral (!), ako ne pristopi nobenemu obstoječih deželnozborskih klubov. Kdor pozna značaj gosp. Grudna, tisti lahko

ugane, da Koblar na svojo ponudbo niti odgovora ni dobil. Koblar je moral mirno v koču stati in niti v poštev ni prišel, ker se ni zanj nihče zmenil.

Tako ravnanje dela čast gosp. Grudnu in dela čast celi stranki, kateri pripada. Gosp. Gruden se je uklonil disciplini, in idrijski volilci, kateri ga po vsi pravici visoko spoštujejo, so se ravnali po njegovem vzgledu, a odločili so vrli žirovski možje. Taka vzorna disciplina je redka, a je toliko lepša, ker se je dosegla naravnim potom, ne s kako zvi-jačo ali s krutim pritiskom, kakor se ga poslužujejo klerikalci, dosegle so jo tiste moralne sile naše dobe, katere so na naši strani.

Zastava narodne stranke se je zopet dvignila in plapolala veselo v zraku. Odkar je omahnila, popeljala nas je že dvakrat k zmagi in nas popelje tudi še h končnemu popolnemu uspehu.

V Ljubljani, 19. novembra.

Državni zbor. V poslednji seji je podal najprej dr. Danielak v imenu stranke Stojalowskega pojasnilo radi glasovanja o ministerski obtežnici. Stranka je v opoziciji in vendar je glasovala za prehod na dnevni red. To svojo postopanje je utemeljil dr. Danielak tako-le: Ko smo zavzeli svoje prostore na tej (opozicijski) strani, nismo dejali nikdar in nikomur, da v narodnih, slovenskih zadevah ne pojdemo roko v roki z drugimi slovenskimi zastopniki. Složno postopanje s Slovani v narodnih stvareh je vemer jedna glavnih točk našega programa. Ako zavzemamo odločno opozicijsko stališče napram vladi, ne smemo zato pozabiti, da smo Poljaki, člani velike slovenske rodbine. Sicer pa smo postopali v maju prav tako kakor zdaj, glasujoči s Slovani za prehod na dnevni red. Ako razumemo mi nemško solidarnost v izvestnih točkah smemo zahtevati tudi za se, da se nam prizna pravo, postopati solidarno s slovenskimi strankami, kadar zahteva to naše narodno čustvo in naš razum. Posl. Danielska so mej izjavo Nemci ves čas motili in napadali. — Na vprašanje dr. Grossa je povedal zbornični predsednik, da je ukrenil potrebno, da se ne bodo vršile seje drž.

LISTEK.

Njegov prijatelj.

(Čitica. — Spisal E. Effner.)

Ena ... dve ... tri ... štiri ... Udarci ure je ostro donel po veliki, prijetni zakurjeni delalnici.

Mej tem, ko je zamrl zadnji glas v lahkih tih tresajih, odložil je mož, sede za pisalno mizo, pero, porinil stol nazaj ter stopil k oknu. — Gost metež snega je polnil cesto, kjer ni bilo razen svetlih luči svetilk prav ničesar videti.

„Že štiri ure! Noč se bliža koscu. Proč z utrujenostjo, stari, delo mora biti izvršeno! Njega ekselencia bi me lepo gledala, ko bi prišel ob desetih s nedovršenim člankom k predavanju. Krivda sicer ne bi bila na moji strani. Kajti po sinočni parlamentarni seji sem moral tri ure čakati na ministra, da sem mu poročal o burni razpravi. Slednjič je prišel ob devetih svečer, in sicer najboljšje volje. Smejal se je mojemu resnemu poročilu, smejal moji gorečnosti, a katero sem mu razlagal, kako bi bilo mogoče opozicijo udušiti. Ko sem mu omenil sitnosti našega položaja, tedaj je — kakor navadno — hitro končal: „Dragi gospod državni tajnik, storite, kar se vam zdi najbolje! Vam prepuščam vse, ker vem, da vso stvar stokrat boljše razumete,

nego jaz. Jutri ob desetih vas pričakujem k predavanju. Sedaj pa lahko noč, ljubi, stari prijatelj! ... Vendar ... stojte, tu imam še nekaj papirjev, katere sem dal poiskati za naslednjo razpravo. Morda jih še nekoliko pregledate; meni se danes res ne ljubi.“ — Dal mu je sveženj papirjev ter odšel. In sedaj gotovo leži ter mirno spava, kakor da sploh ni niti parlamenta, niti opozicije na svetu.“

Vsa njegova preteklost je bliskoma šinila mimo njega ... Navesela mladost, pomankanja bogati čas študij, jednolični dnevi v hiši grofa Gerlinga. Oton, jedini grofov sin, sedanjí vsemožni minister, je delal ubogemu domačemu učitelju že takrat veliko preglavic. Razposajeni deček ter razvajeni ljubljeneec vseh se je razvil v moža, kateri je v veliki meri užival slast življenja. Igraje si je pridobival lepe službe. Ko je šel Oton jedva 45 let, je zasedel ministerski stol ter imenoval svojega bivšega odgojitelja svojim prvim pomagalcem. Bil mu je namreč naklonjen, dasi sicer ni baš ljubil ljudij te vrste. Tajnika je to odlikovanje seveda zelo osrečilo. Tri leta prej se je namreč poročil z mlado lepo ženo, katero je malo da ne oboževal. Mladost je terjala svoje pravice, pilni dohodki malega uradnika pa niso ustrezali vsem željam mlade žene. A kar čez noč se je vse izpremenilo. Lepa žena se je udala razkošju življenja. Njenega moža pa je težilo

breme ogromnega, naporenega dela. Kakor Janes, prečnil je že marsikatero noč ter delal ... Razdraženja ter različne neprijetnosti so oslabile njegove živce; zato se mu je tudi večkrat vzbudila želja, da bi bil zopet navaden, nizek uradnik, ker takemu bi se povrnil tudi oni prijetni mir, katerega je užival prej. Minuli so zlasti oni mični večeri ob strani ljubljene žene v tistem, skromnem domu ...

Državni tajnik je sedel zopet k pisalni mizi. Misel na njo mu je pregnala vso utrujenost. Razgrnil je sveženj papirjev, katere mu je dal minister ter začel čitati. A za nekaj minut je iznova prevladala utrujenost, list mu je padel iz roke; mož je zaspal ...

Zopet so bili udarci ure, kateri so ga zbudili iz polusna. — „Zaspal sem? Pri delu zaspal? To se mi je prigodilo prvič. Mari izi zdravnik res prav, ko trdi, da delam preveč, da se moram varovati? Varovati? Prav sedaj izpreči, ko je opozicija tolika? No, smeh gospoda ministra bi rad čul, ako bi ga jutri prosil odpusta! In vaša soproga, gospod državni tajnik, kaj pa pravi ona k temu, sedaj, pred začetkom velike seije? tako ga slišim vpraševati. In zopet mi doni njegov smeh na uho, tako objesten, tako pravzeten! ... — Dà, moja soproga! Kako srečno se čuti v tem razkošju! In kar nakrat naj bi vse to zopet izginilo? ...“

zbora, delegacij in nižje avstr. dež. zbora na iste dneve. — Pri volitvi I. podpredsednika je bil izvoljen dr. Kramar; s 136 glasovi; 69 listkov je bilo praznih. — Kot poročevalec imunitetnega odseka je predlagal na to dr. Slama, naj se ugodi želji okrajnega sodišča v Moravski Ostravi ter izroči socialnodemokratski poslanec Cingr. Posl. Cingr je na to še sam izrazil željo, naj ga izroči zbornica sodišču, da mu bo možno izkazati svojo nedolžnost. Obdolžen je poverjenosti. — Potem se je začela razprava o odsekovih bujnih predlogih glede državnih podpor in kreditov poškodovanim krajem. Za besedo se je oglasilo 27 contra in 13 pro gubernikov. Med poslednjimi so tudi poslanci Borčić, Bianchini, Klaić in dr. Žitnik. Socialni demokrat Daszynski je napadal vlado, da trosi sto in sto milijonov za vojaštvo, za puške in topove, za škode po poveljih itd. pa je pripravljena dati vlada le borih 7½ milijonov. Hicavstvo je, ako se vrže narodu par milijonov podpore, a se mu zato povisajo davki kar za 60 milijonov. V Galiciji umrje vsako leto 60.000 ljudi od lakote in na tisoče se jih izseli. — Posl. Borčić je dejal, da so on in soimisljeniki pozdravili vlado Badenja z nado, da vapočijo Dalmaciji boljši dnevi, a motili so se. Vlada ne stori za prespeh kmetijstva, obrti in trgovine ničesar. Letošnja letina je bila najslabša v tem stoletju. Govornik dokazuje, koliko škode donša Dalmaciji italijanska trgovinska in plovitvena pogodba ter prosi, naj se zveže Dalmacija z železnicami z avstrijskimi trgovinskimi središči. Ko so govorili še posl. Kiese-watter (za sev. Češko). Scheicher (za nižje Avstrijsko in Roser (za zah. Češko) moral je predsednik sejo zaključiti, ker je bilo v zbornici premalo poslancev, da bi bila seja sklepna. Prihoda seja bo danes.

Turčija je dala Avstriji zadoščenje za žalitev Ljudevca agenta ter avstrijske zastave, in vse je zopet v redu. Grof Goluchowski se je pokazal pri tej priliki jako energičnega diplomata. Avstrijski poslanik v Carigradu je grozil, da zapusti svoje mesto in dve bojni ladiji sta se že odpravljali, da obsojeta Marsino z ognjem in žveplom. Razume se, da se bavi vse avstrijsko in tudi neavstrijsko časopisje z izredno, nenavadno odločnostjo Goluchowskega. Nekateri časopisi pa so toli zlobni, da si dovoljujejo nemile komentare. Trdijo namreč, da ima Goluchowski le takrat veliko poguma, kadar treba strahovati slabotno, piravo Turčijo, da pa je sicer jako mehak. V Rusiji n. pr. so zaprli že nebroj avstrijskih podanikov brez povoda in le vsled sumničenja so jih brez vsake preiskave držali več mesecev v ječi, ne da bi se bil Goluchowski ganil. Take žrtve so bili večidel dijaki in žurnalisti. 11. t. m. je interpeliral neki poslanec zunanjega ministra, kakšno zadoščenje bo zahtevala Avstrija, ker je bil češki žurnalist Jaroslav R. zwoda, potujoč po Ruskem aretiran ter brez vzroka in brez preiskav 17 mesecev zaprt? Doselej ni bilo še nobenega odgovora. — V Pennsylvaniji (v Hazeltonu) je bilo pri nekem štrajku ubitih 23 oseb; ubili so jih organi ordonirnih oblasti, dasi niso štrajkujoči storili niko-

Ne, tolike bolečine jej ni mogel prizadeti; zdravnik nedvomno pretirava. Njej na ljubo hoče vztrajati, se hoče izpodbijati ter tudi današnjo utrujenost premagati. Saj prav pred največjimi zabavami ali po njih jo je njeno vroče srce tiralo k njemu, prav takrat ga je polna ljubezni objela, pritisnila nežno k sebi ter ga imenovala svojega starca Ivana, kakor nekdanj.

Zopet je listal po papirjih. . . Kar se je stresel. Med popisanimi polami je ležal ličen, vonjil zavitek z elegantnimi, tako dobro znanimi pisemkami njegove žene. „Njega ekscelenci, državnemu ministru grofa Gerlingu“. . . Vesela misel mu je šinila v glavo, tako vesela, da bi bil skoro zavriškal. Brez dvombe, ona je slutila, kako moško vztraja njej na ljubo pri svojem poslu. Ona ni marala več te žrtve, zato je prosila zanj skrivoma ministra odpusta. „Slednjič, slednjič te imam vso zopet, ljubljena žena! Kako se ti naj zahvalim?“ Strastno je pritisnil pisemce na svoji ustni. Potem je s tresočimi rokami urno razgrnil list ter čital:

„Ljubljenec! Ti prideš, Ti prideš! Kako hrepenim po trenutku, ko Te bom zopet pritisnila na svoje srce! — Glede današnjega „velikega dne“ v parlamentu pa nič ne skrbi, tega izbojuje že naš dobri, stari Ivan.

Tvoja miška. . .“

mur nič ludega. Tudi tu ni bilo čuti ničesar o kakih bojnih ladjah, o kakem ultimatu ali o prestanku diplomatskih zvez. Seveda je bil Brazzafolijev slučaj zares do cela drugačen. Brazzafolli je uradnik velikanske akcijske družbe, ki premore milijone! Dalje se je šlo tudi za orijentalno železnico, s čimer bi bilo prizadeto „Danajsko bankno društvo“, ki tudi premore milijone. V Rusiji zaprti dijaki in žurnalisti ali celo v Pennsylvaniji pobiti delavci pa so bili seveda razeži, kakoršnih je itak še vedno preveč! — Razume se, da morejo pisati toli hudobno le socialistični časopisi. — „Nova struja“ grofa Goluchowskega žanje torej splošno priznanje, in ni ga lojalnega Avstrijca, ki bi tega poslednjega uspeha zunanjega ministerstva ne bil vesel. Seveda je želeli, da Goluchowski vsaj poslej vstraja povsod, na vsako stran in vedno v tej, kakor rava okar dokazano, plodonosni „novi struji“.

Nemški kulturonosci. Nekaj let sem se čuje vedno kaj o načinih in sredstvih, s katerimi nastijo različni Nemci svojo nedosežno kulturo v afričanske in druge kolonije. Dobro so se v spominu slučajji, v katerih so igrali srmatno slavno ulogo tiranični nemški surovaki à la Loist, Schöler ali Wehlan. Sedaj pa so zopet zavili vrat jedema takemu kulturonoscu, dr. Petersu. Disciplinarna komora in cesarski disciplinarni dvor sta ga spoznala krivim ter ga odstavila. Dr. Peters je uprav živinsko ravnanje z zamorci. Kakor Nero se je zabaval z nečlovečnimi mučilnimi načini, s katerimi je ubijal zamorce in svoje služabnike. Zlorabljal je ženske ter jih spravljal s sveta, da bi se ne izvedele njegove lopovščine. Vseled interpelacij v parlamentu pa se je razkrilo vse.

Najvažnejša naša naloga.

II.

„Bomo se li sami oslobodili?“

To vprašanje roji včasih po glavi človeku, ki kaj misli in čuti. Da bi si jasno rešil to pereče vprašanje, da bi imel več ali manj zanesljivo gotovo prepričanje, postavil sem se na čisto znanstveno, občečloveško stališče; srcu sem ukazal, naj se zatajuje. — Če proučujemo zgodovino in sociologijo, si pač razberemo neke zakone v razvoju človeštva, ali ti zakoni niso tako evidentni kakor matematični. V socioloških prognozah moremo dospeti le do neke verjetnosti, ki ima več ali manj gotovosti v sebi.

Da bi bila ta verjetnost večja, šel sem poizvedovat v nasprotni ostop — saj še ni pravilnega divjega boja —, pregledal kolikor možno tamošnje moči, meril jih z našimi, ne da bi zadnje preveč cenil. Skušal sem priti v dotiko z najraznejšimi zastopniki najraznejših strank, imel nekako interwiewe z nemškimi liberalci in nacionalci, s Italijani in Madjari, z diverznimi socialisti itd., seveda tudi s pristaši raznih strank vseh slovanskih panog. Kar sem slišal, čital in skusil, trudil sem se spraviti v jednotno celoto, in evo nekaj rezultatov mojega mišljenja! Naj se mi odpusti, če sem morebiti presuh in predolgočasen v razvijanju svojih nazorov; vzrok temu sem navedel gori. Mislim, iz neusmiljeno izrečene resnice se nam mora roditi le dobiček.

V naglo bogočem času živimo; velikanske so evolucije i v materijalnem i v duševnem življenju. Nočem dalje razmotrivati, jeli človeštvo res napreduje, toda gotovo je, da se nekako razvija, da so postale aktualne nove potrebe, katere je treba vsadovoljiti.

Človek je strogo jednotno bitje. Kar navadno ločimo kakor materijalno in duševno stran njegovo, je prav za prav isto. Ne vem sploh, se li dà prepirati, kaj je pri človeku važnejše, ali to kar imenujemo telo, ali to kar duh. Mislim, jeno kakor drugo je iste važnosti. Kakor navadno govorimo in ločimo, treba nam reči, da je materijalna ali fizična stran človeškega bistva celó prva, predpogoj za spopolnenje one druge, duševne strani. Dober primer za podkrepljenje in razlago te misli zdi se mi ta-le: Po naših običajnih nazorih je najpopolnejše na drevesu njega cvet in sad; toda more li biti cvet, če ni korenine? More li drevo lepo rasti, če ne dobiva hrane iz zemlje po svojih koreninah?

Tako je tudi pri človeku. More li duh in srce, morejo li se sploh najvišje zmožnosti človeške nature spopolnjevati in rasti, če ni krepkih korenin, če ni zdravega, močnega telesa? More li pa biti telo zdravo in čvrsto, če ne dobiva dovolj hrane? Tako pridemo do te materijalistične plati. Toda vedimo

dobro: na materijalno stran se nam je ozirati radi idejalne strani, mi smo, če hočem govoriti z dandanes navadnimi „— ističi“: mi smo materijalisti, ker smo idejalisti.

Materijalni blagostan je pa tako tudi v velikem, torej v narodu, v človeštvu v obče predpogoj daševne prosvete. Celó neki katoliški svetnik (Sv. Karol Boromejski) je rekel, da je najboljša tudi za moralno spopolnjevanje in za doseg nebeškega kraljestva, če ima človek vsadovoljene materijalne potrebe, t. j. če mu ničesar ne manjka, zato postane, je dejal, iz srednjih stanov človek najlože svetnik.

Dandanes pa živimo v posebnem času. Tak materijalizem, tako povdaranje fizične strani našega bitja ni vladalo po vsaj kultivirani zemlji še nikoli, kakor v naših časih. Toda zaradi tega nam ni treba plakati. V tem jednostranskem materijalizmu vidim prehod v ono bodočnost, ko bo človek premogočen gospodar fizičnim silam: zdaj se še ruje z njimi in vsa pozornost je obrnjena le na te boj. Klor izbavi naravi več bogastva, tisti je mogočnejši, tisti ima več sposobnosti v konkurenci za življenje. Zagotoviti si materijalni blagostan, mora biti prva skrb vsakemu, ki hoče, da ostane kakor individuum, mora biti dandanes prva skrb tudi narodu, če hoče ostati narod.

More li pa slovenski narod ostati narod, če je sociološki zakon res tako neizprosni? Ali nas mogočni narodi ne bodo požrli, če je le močnejšega pravica? Olgovorimo, ne oziraje se na srce! — Človek ni samo telo, ampak ima tudi one zmožnosti v sebi, ki jih imenujemo daševne in duševne. Ne zavičujemo moči duha, moči volje! (Sicer je pa tudi nekaj resnice na reku: „Siromak požre bogatino“, če stvar do cela materijalistično vzamemo). Ko bi bili ravnali Nemci z nami nekoliko lepše v tem stoletju, in ko bi mi ne bili imeli teh krepkih slovenskih individualitet, kakoršne so naši narodni praporoditelji, bili bi se pomučili, kakor se je pomučilo že tliko Slovanov. Da smo ostali Slovenci, pripisovati je naši daševni in voljni energiji. Ali daševna energija gre po zlu, če nima fizične hrane, in zatorej ni zagotovljen slovenskega naroda obstanek s samo samozavestjo, ne glede na to, da je narodna brezvest posledica materijalne revščine. Posledica: Slovenskega naroda obstanek je zagotovljen v isti meri, v kateri je zagotovljen njegov materijalni blagostan in tega blažja posledica, njegova narodna samozavest.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. novembra.

— (Cesaričin imendan) se je danes praznoval na običajni način. Šolskega ponka danes ni bilo.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Jutri se bode predstavljala opera „Fra Diavolo“. Kakor smo že omenili, je začetek izjemoma določen na 8. uro zvečer, tako da je omogočen obisk vsakemu, zajedno pa je vsotpnina za nekatere vrste sedežev znižana. Prihodnji teden bodo, kakor je sedaj definitivno določeno, slovenske predstave v torek, v petek in v nedeljo.

— (Narodna čitalnica) Predsedništvo ljubljanske narodne čitalnice vabi aljnalo p. n. častite gospe in gospice na nedeljo dne 21. t. m. ob 6. zvečer v damski salon, da sliši mnenje zaradi programa drugega zabavnega večera.

— („Dobrodelno društvo tiskarjev na Kranjskem“) priredi na korist božičnemu obdarovanju tiskarskih sirot v nedeljo, dne 21. novembra t. l., v Sokolovi dvorani v „Narodnem domu“ s prijaznim sodelovanjem sl. slov. del. pevskega društva „Slavec“ in oddelka sl. vojaške godbe c. in kr. pešpolka št. 27. zabavni večer. Razpored: 1. Petje: 1. Jenko: „Na moru“, moški zbor. 2. Juvanc: „Pastir“, moški zbor. 3. Zajo: „Zinjski Frankopan“, moški zbor. 4. Hajdrich: „Noč na blejskem jezeru“, moški zbor. II. Godba: 1. Suppé: „Das Modell“, ouvertura. 2. Ziehrer: „Schneeballen“, valček. 3. Bach: „Frühlingserwachen“, pesem. 4. Schneider: „Nur g'mütlich“, polka franč. 5. Komrák: „Für lustige Lust“, potpourri. 6. Zajo: „Gozdai vonj“, polka mazur. 7. Petras: „Mondnacht auf der Alster“, valček. 8. Fall: „Lola Beth“, gavotta. 9. Strauss: „Fledermaus“, potpourri. 10. Delibes: „Excelsior“, hitro. Ples. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina 20 kr. za osebo. Z ozirom na dobrodelni namen se preplačila hvaležno v sprejmo.

— (Bufet na slovenskem drsališču) oddal se bo v nedeljo, 21. t. m., za tri leta onemu ponudniku, kateri je pripravljen prevzeti bufet pod pogoji, katere stavi drsališki odbor. Pogoji so do 11. ure v nedeljo dopoldne pri blagajniku g. Bar-

letu na ogled. Narodne sladčičarske, kavarnarje in gostilničarje opozarjamo na to oddajo želeč, da ne izpuste iz rok te prilike.

— (Slika kolesarjev.) katero je napravil narodni fotograf g. D. Ravšek o priliki desetletnice kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“, je ravno kar izgotovljena. Slika je 52 cm dolga, 44 cm visoka in, kakor vse Ravškovske slike, jako lično izdelana. Cena, 2 gl. za sliko, je tako nizka, da si vsak udeleženec kolesar lahko omisli ta spominček na letošnjo tako krasno in tudi v gnetnem oziru dobro se obneslo klubovo desetletnico. Naročnino sprejema izdelovalec sam, ter je pripravljen, onim naročnikom, kateri so mu naročnino že depozitali, znesek čez 2 gl. na eventualno zahtevanje povrniti.

— (Iz kroga učiteljev jednorazredničarjev) se nam piše: V vašem cenjenem listu št. 260 z dne 13. t. m. iznenadil nas je dopis iz kroga kranjskih učiteljev. Učiteljice peče spomenca „Slovenskega učiteljskega društva“, koje je deputacija izročila dež. odboru. Spomenica j m prikrajšuje njih pravice. No, no le počasi, cenjene kolegije, jaz vem za učitelje in sem sam tudi med tistimi, katerim se že čez dvajset let knjižica godi, kateri še več trpijo, pa imajo ravno toliko ali še manj plačo kakor gospodične učiteljice, to so učitelji na jednorazrednicah. Od sveta oddaljani životarimo, v potu svojega obraza boreč se za vsakdanji kruhek. Da je naš trud mogoč večji, kakor učiteljice je lahko do kazati. Vi se pritožujete, da imate več ur na teden pouka kakor učitelj. Pri nekaterih je to resnično, pri drugih ne. Zimski čas imajo učiteljice ponavljajno šolo le pri deklicah po 2 uri na teden, jednorazredničarji imamo 4 ure pri dečkih in 2 uri pri deklicah, to je 6 ur na teden. Kje pa dobodeta učiteljice, da bi imela poučevati 120, 150 ali še celo čez dvesto učencev, kakor jih ima mnogi jednorazredničar? Na večrazrednicah poučujejo le po jeden oddelek posamezne učne osebe, na jednorazrednicah pa poučuje jedna učna moč po dva oddelka ob jednem. Koliko več dela ima jednorazredničar s korekturami, kajti on ima korekturo v treh oddelkih, nasprotno ima na večrazrednici le svoj oddelek. Navadno gospodične poučujejo v I. razredu ter jim tako odpade vsa korektura. Učiteljice torej nimajo s nami enakih dolžnostij, torej tudi nepravilno zahtevajo enakih pravic. Nepravilno je bil torej napad na „Slovensko učiteljsko društvo“ in njega vodstvo. Navedel bi še marsikaj lahko, da bi se razvidelo, da učitelj zmiraj več potrebuje, kakor pa učiteljice samica. Kdor tega ne pripozna, ta se je s pametjo „skregal“. Mi ne zavidamo učiteljicam boljše prihodnosti, a stvar se ne smejo pretiravati do skrajnosti. Izboljšanja smo vsi potrebni. Če se tedaj naše stanje izboljša, popravila se nam bode krivica, katera nas je tlačila čez 20 let.

— (Otrok — požigalec) Dne 13. t. m. igrala se je petletna hčerka posestnika Martina Šaraba iz Lže vasi z žveplenkami in užgala očetov skedenj. Ogenj je upepelil skedenj in šupo ter vse predeleke. Škoda znaša 900 gl., a zavarovan je bil Šaraba samo za 300 gl.

— (Ponesrečila) je v Zgornji Bitinji v potoku Žabnici Marija H. faer. Pri pranju perila jo je popadla božjast in jo vrgla v potok, v katerem je utonila.

— (Prijateljstvo mej psom in mačko) je zelo redko! V Kostanjevici je videl pisec tega malo, črno psico komaj leto staro, ravno doječo poluletno belo mačko. Psica ni še nikdar vrgla in tudi sedaj ni breja. Ker je mačka psico vedno za bradavice vlekla, so se le-te napele, vime je oteklo in začelo mleko dajati. Obi živalici sta vedno skupaj, in skrbi psica z materinsko ljubeznijo za mačko. —i.

— (Ubogi tržaški župan!) Šele malo časa je dr. Dompieri župan mesta tržaškega, a že se je nadobudni italijanski mladini korenito zameril. Tisto galerijsko občinstvo, katero je doslej pri sejah občinskega sveta demonstriralo samo proti slovenskim obč. zastopnikom in od čigar milosti in nemilosti je odvisen politični renomé laških gospodov politikov, je mej večerjanje sejo obč. sveta tržaškega demonstriralo proti županu Dompieriju, kličoč „Abasso Dompieri! Evviva il Circolo dei giovani“. To se je zgodilo, ker je bil župan dvema magistratovima uradnikoma namignil, naj izstopita iz odbora mej tem že razpuščenega društva „Il circolo dei giovani“. Župan se je demonstrantov odkrižal na ta način, da jo dal galerijo izprazniti.

— (Banka „Slavija“.) Od 1. januarja do 30. septembra 1897 zglasil se je pri banki „Slavija“ v zavarovanje 3101 član s zavarovalnim kapitalom 4.367.500 gl. V tej dobi dosegla je za 333.316 gl. 57 kr. več zavarovalne premije od lanskega leta. Od 1. januarja do 30. septembra 1897 izplačala je banka „Slavija“ po zamrlih članih zavarovalnega kapitala 249.894 gl. 4 kr. Ves čas svojega obstanka izplačala je banka škod in nagrad v vseh oddelkih 27.193.723 gl. 10 kr. Imetje bankino, vloženo v pupilarni varščini znaša 31. decembra 1896 l. 7.800.758 gl. 8 kr. V poslednjih letih, kakor i za leto 1896. izplačala je banka vsem članom življenjskega oddelka 10% dividendo. Na zahtevo razpošiljajo se zavarovalni tarifi gratis in franco.

— (Razpisane službe.) Mesto tajnika pri finančni prokuraturi v Ljubljani v VIII. čin. razredu in več mest koncipientov z adjutom letnih 600 gl. Prošnje z dokazi sposobnosti tekom 4 tednov pri predsedstvu finan. ravnateljstva v Ljubljani. Prošnje kompetentov, ki pristojajo finan. prokuraturam v Gradcu, Celovcu ali v Ljubljani, uvaževale se bodo tako, kakor bi se vse 3 prokureture tvorile skupen status. — Mesto kancelijskega oficijala pri finan. ravnateljstvu v Ljubljani v X. eventualno mesto kancelista v XI. čin. razredu. Prošnje tekom 4 tednov istotam. Upravičeni podčastniki vojske, mornarice ali dež. bramb. in žandarmerije, naj se ravnajo pri svojih prošnjah po zakonu z 19. aprila 1872. v. z. l. št. 60. — Na štirirazredni ljudski šoli v Jesenicah drugo učno mesto z dohodki III. plačilnega razreda. Prošnja do dne 24. novembra okr. šolskem svetu v Radovljici.

* (Nemški pisatelj Feliks Dahn) je profesor zg. dovine, vendar pa ne va niti najbolj znanih dejstev avstrijske zgodovine. V svoji pesni: „An Deutsch-Oesterreich“ je zapisal: „Da hast Jahrbundertlang — Türken und Slavendräng — Segheftentschaart...“ Cenzura na Danajum je v kompozirani pesni črtala izraz „Slavendräng“ ter ga nadomestila s „Haidendräng“. Profesor Dahn se vsled tega v „N. Fr. Pr.“ togota nad cenzuro, češ: „Also dass Deutsch-Oesterreich sich jahrbundertlang der Slaven erwehren musste, darf in Wien nicht gesagt werden!“ Profesorja zgodovinarja bodi le sram, da ga mora učiti šele cenzura — resnice! Brez Slovanov bi „Deutsch-Oesterreich“ že davno več ne bilo. Slovani so rešili Avstrijo naštetokrat pogina, Slovani so pretakali potoka krvi za avstro-ogersko državo, in če Dahn ničesar drugčega ne ve, imena: Zrinjski, Kachanar, Turjačani, Sobieski, baron Trenk naj zadušajo v dokaz, da je Dahn fanatičen falsifikator zgodovinske istine! Brez Slovanov bi bili danes avstrijski Nemci uprav turško surovi, da ne govorimo o zaslugah Slovanov iz l. 1848 ko so ukrotili hunske Madjare.

* (Model „dr. Blažiča“.) Dramatični pisatelj L' Arronge se jezije, kakor vsak pisatelj, ki hoče vsvariti resnične ali vsaj verjetne značaje, figure za svoje drame naravnost iz življenja. „Wiener Allg. Ztg.“ poroča, da je model „Dr. Blažiča“ („Dr. Klaus“) zdravnik dr. Asch v Vratislavi. Dr. Asch je d. ber. znanec in prijatelj L' Arronga ter politično in literarno delaven mož, ki si je stekel za Šlezijo že veliko zaslug.

* (Prišteta k izveličanim) naj bi bila ud. vojvodinja Magdalena, hči cesarja Ferdinanda I., ta predlog se je stavil v katoliškem delavskem društvu na Dunaju ter je bil tudi vzprejet. Kaj zlomka, sedaj bodo delala že katol. delavska društva — svetnike? Fin de siècle!

* (Iz zapuščine čudaka) V Opavi je bajl umrl pred kratkim posestnik Ferdinand Schreiber, kateri je mej drugim zapustil tudi 234 prtičev, en zaboj zobotrebnikov ter en zaboj vžigalic. Ko je tamonji gostilničar Albert Wurst, h kateremu je umrli že deset let zabajal, to izvedel, zahteval je takoj od dedčev svoje prtiče, kateri so bili znamenovani s črkami „A W“ ali „T. M.“ (deklško ime Wurstove soproga.) Nekateri dediči so se branili vraiti ukradene prtiče, in prisiliti jih je morala sodnija k temu.

* (Zastrupljena reka) Mej občinami Mexi-Telegy in Fül ya tekoči del reke Kőcs je bil nedavno zastrupljen po odpadkih, tekočih iz tvoraice za kotran. Vse ribe so poginile, mnogo krav in volov je obolelo in poginilo. Škoda je velikanška.

* (Ekspedicija na južno poluto) Johannsen, tovarš. pogumnega Nansen, kam potovati na južno poluto. Raven ladije „Fram“ pojde še ladija „Star-kodden“, ki bo sta vozila druga za drugo. Vzeti hoče seboj veliko več psov, kakor jih je bil vzel Nansen ter na sanah prodati kolikor možno nizko na jug.

* (Izboljšanje topov.) Nemčija je sklenila, da izboljša svoje topove, oziroma, da si omisli popolnoma nove, do sedaj še neznanе jeklene topove. Avstro-Ogerska pa si jih le izboljša, ker več ne dopuščajo gnotne razmere. Sdajnji nadzornik feld-maršal-lajtnant pl. Kropatschek, kateri je bil pred par leti pri topničarjih v Ljubljani, iznajde vsak hip kaj novega za izboljšanje topov, tako da s tehniko njegovi bistroumosti ne morejo dovolj načuditi.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 19. novembra. Današnja seja poslanske zbornice bi se bila morala začeti ob 10. uri, ali predsednik jo je otvoril šele ob 11/12. uri, ker zbornica prej ni bila sklepčna. Levičarji nalašč niso prišli pravočasno, da tako raztegnejo sejo in njim so se pridružili socialni demokratje. Ko so slednji vstopili v dvorano, jih je Březnowski pozdravil s klicem „Slava delu“, radi česar bi bil skoro nastal konflikt.

Dunaj 19. novembra. Predno je zbornica prestopila na dnevni red je dr. Okuniewski izjavil, da se je njegova stranka

vzdržala glasovanja o obtožnem predlogu radi jezikovnih naredb, ker se je prepričala, da ni šlo za boj proti vladi, ampak da se je vs parlamentarni boj premenil v nizko borbo mej Nemci in Slovani. Winkowski je napadel Danielska, češ, da ni bil opravičen dati izjavo, katero je dal v zadnji seji glede glasovanja stranke o obtožnem predlogu. Čehom pa je očital, da iz sebičnosti prikrivajo sleparstvo, katera so se zgodila pri volitvah na Gališkem, proti kateremu očitaniu je protestoval dr. Brzorad.

Dunaj 19. novembra. Na dnevnem redu današnje seje je predloga o podporah po ujmah in povodnjih oškodovanih okrajev. V debato je posegel poljedelski minister grof Ledebur. Po govoru mlado češkega posl. Dyka se je vzlic silovitemu odporu in hrupnim protestom opozicije sklenila debata in sta bila izvoljena generalnima govornikoma krščanski socijalist Leopold Steiner in češki posl. dr. Stojan. Njiju govoroma je sledila dolga vrsta čisto brezsmiselnih fakičnih popravkov.

Dunaj 19. novembra. Prezidij namerava za danes določiti večerno sejo poslanske zbornice.

Dunaj 19. novembra. Vprašanje kdo postane drugi podpredsednik poslanske zbornice, o katerem vprašanju so listi zadnje dni prinašali najraznovrstnejša in največ napačna poročila, je končno rešeno in sicer na način, s katerim je vsa desnica jako zadovoljna. Nemška kat. ljudska stranka je namreč izjavila, da dopusti, naj to mesto prevzame jeden njenih članov in se zjedni na dr. Viktorja pl. Fuchsa, kateri je tudi že izjavil, da prevzame ponudeno mu kandidaturo.

Dunaj 19. novembra. Jutri popoldne imel bode ogerske delegacije odsek za zunanja dela sejo, v kateri razvije grof Goluchowski svoj ekspeze, v avstrijske delegacije budgetnem odseku pa stori to v torek.

Praga 19. novembra. „Národní Listy“ javljajo iz zanesljivega vira, da dela vlada velike priprave za prihodnje zasedanje češkega deželnega zbora, kateremu predloži vevlačne zakonske načrte.

Beligrad 19. novembra. Ruska vlada je odpoklicala svojega tukajšnjega poslanika Izvolskega, kateri je bil šele pred kratkim imenovan za to mesto. Oficijozno se de mentuje poročilo „Kölnische Zeitung“, da se je to zgodilo na izrečni ukaz ruskega carja, kateri po zadržilu rečenega lista obsoja naklepe razkralja Milana in sodi, da upliva Milan pogubno na kralja Aleksandra, vsled česar Rusija ne misli imenovati nobenega poslanika za Beligrad toliko časa, dokler Milan Srbije ne zapusti in dokler bode dr. Vladan Gjordjević ministerski predsednik. O poročilu „Köln. Ztg.“, da je vse to v zvezi z namero razkralja Milana, poročiti se z neko, od svojega moža ločeno in zdaj v Carigradu živečo damo, ne govori oficijozni dementi ničesar.

Carigrad 19. novembra. Nota, katero je vlada včeraj ponoči vročila avstrijskemu poslaniku baronu Caliceu, pomeni popoln uspeh dotične avstrijske akcije. Vali adanski in mu-tašerif mersinski se odstranita, turška oblastva v Mersini pa bodo v navzočnosti posebnega delegata avstrijskega poslanštva slovesno pozdravila avstrijsko zastavo. Tudi avstrijske zahteve glede orijentskih železnic je Turčija v polnem obsegu pripoznala in že zagotovila izplačilo osmih milijonov frankov, za katere se gre. Turška nota izreka upanje, da se s tem zagotovi in utrdi prijateljstvo mej Avstrijo in Turčijo.

Carigrad 19. novembra. Pogajanja mej Turčijo in Grško se po sodbi grških delegatov doženejo tekom prihodnjega tedna.

Atene 19. novembra. Sodišče v Pireju je obsodilo napadalce na Lloydov parobrod „Marija Terezija“ na 45 dnij zapor.

Rim 19. novembra. Naučno ministerstvo je sklenilo, ustanoviti posebno knjižnico, v kateri zbere vse na indeks postavljene knjige. Vatikanski krogi so radi tega močno ogorčeni.

Operna predstava.

Začetek ob 8. uri.

V soboto, dne 20. novembra 1897.

Drugokrat:

Fra Diavolo.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal Scribe. Poslovenil A. Funtek. Uglasbil D. F. Auber. Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. J. Nelli.

Blagajnica se odpre ob 1/8. uri. Začetek točno ob 8. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dne 23. novembra 1897.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Sedmaka posestvo v Koritnicah, sedaj Franceta Tomšiča) cenjeno 3950 gld., dne 22. novembra in 20. decembra v Ilirski Bistrici.

Reze Bregar zemljišče pri sv. Trojici, cenjeno 140 gld., dne 22. novembra in 22. decembra v Ložu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 17. novembra: Anton Trontel, delavec, 73 let, Opekarska cesta št. 15, ostarelost. — Fran Orehek, hišnik, 56 let, Dunajska cesta št. 15, mrtvoud.

Dne 18. novembra: Anton Uratarič, umirov. poštni sluga, 71 let, Sv. Jakoba trg št. 2, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 16. novembra: Ana Udovč, gostija, 72 let, pljučnica. — Jakob Janc, gostac, 72 let,

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

November	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padarina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	744.8	9.8	sr. jug	pol obl.	
19.	7. zjutraj	745.0	5.5	sl. sever	jasno	0.0
	2. popol.	744.5	14.5	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 9.3°, za 6.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 19. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 45 "
Avstrijska zlatna renta	122 " 85 "
Avstrijska krona renta 4%	102 " 15 "
Ogerska zlatna renta 4%	122 " 35 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice	950 " — "
Kreditne delnice	354 " 90 "
London vista	119 " 80 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 82 1/2 "
20 mark	11 " 76 "
20 frankov	9 " 53 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 25 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 18. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	160 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 " — "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlisti zast. listi	98 " 60 "
Kreditne srečke po 100 gld.	199 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	430 " — "
Papirnat rubelj	1 " 28 3/4 "

Št. 39.185.

Razglas.

Vsled sklepa presojevalcev, izvoljenih za presojo konkurenčnih načrtov za zgradbo gasilnega doma v Ljubljani z dne 18. avgusta 1897 odlikovani so bili sledeči projekti:

Projekt z geslom „Valvasor“, uradno poverjenih in diplomovanih arhitektov **M. & C. Hinträger na Dunaju** s prvim častnim darilom **800 kron.**

Projekt arhitekta **Kepke**, asistenta pozemniho staviteljstva na c. kr. češki visoki tehnični šoli v **Pragi**, označen z geslom „Sv. Florijan“, in projekt kranjske stavbne družbe (arhitekt **Anton Wolf**), označen z geslom „**Δ**“, odlikovana sta bila vsak s polovico drugega častnega darila **600 kron.**

Navedeni projekti razpustavljeni so od 20. t. m. nadalje za dobo tedna dnij v deželnem muzeju Rudolfinumu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 12. novembra 1897.

Restaurant „Narodni dom“.

Dovoljujem si slavnemu občinstvu naznaniti, da začnem v soboto zopet točiti izborno in jako priljubljeno

budjejoviško pivo

iz akcijske pivovarne v Budejovicah.

Z velespoštovanjem

Gregor Majnik

restavracija.

(1775—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nelli.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja povodom smrti našega prisrčno ljubljenega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, tasta in strijca, gosp

Ivana Robavs-a

mesarja in posestnika

za darovane vence, kakor tudi za častno spremstvo k večnemu počitku, zahvaljujemo se najtopleje. Posebno pa še izražamo iskreno zahvalo slavnemu pevskemu društvu „Zvon“ za krasno, tolažilno petje, potem velemenjem gospem in gosposdom uradnikom iz Litije ter slavnim požarni brambam za častno spremstvo na mirovdvor.

Šmartno pri Litiji, 19. novembra 1897.

(1781)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam ob smrti našega preljubljenega, nepozabnega očeta, oziroma starega očeta in tasta, gosp.

Alojzija Rus-a

bivšega trgovca in posestnika v Šmartnem pri Litiji

izražali iskreno sočutje, darovali krasne vence ter častno spremili predragajega rajnika k poslednjemu počitku, posebno pa še slavnemu pevskemu društvu „Slavec“ za ganljivo in krasno petje, zahvaljujemo se prisrčno in najtopleje

(1780) žalujoči ostali.

V Ljubljani, dne 19. novembra 1897.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—265)

Oglas.

Prosim velemenjeno občinstvo, da mi, ako možno, priobči bivališče ali natančneje podatke o nekem gospodu **V. Panceru**, ki je pred več leti bival v okolici Dolnic in Bakra. Želim to izvedeti, ker sem dotičnik imenovan varuhom ter ima on dobiti svoto okolu 480 gld.

Dr. Ivan Banjavčič

(1755—3)

odvetnik v Karlovcu.

Natečaj.

Br. 383 — 1897.

V stolni cerkvi djakovške škofije se bodeta oddali z dnem 1. januvarja 1898. leta

dve koralistični službi

in to za **junaškega tenorja** in za **basista**. Za podelitev teh mest se razpisuje s tem natečaj do **10. decembra 1897** z naslednjimi dohodki: 1. Letna plača 600 (šesto) gld., 2. Prosto stanovanje ali relutum 100 gld., 3. Šest sežnjev drv.

Prosilci naj pošljejo svoje prošnje stolnemu kapitelju v Djakovu do imenovanega roka in z veljavnimi pričevali izkažejo: da niso prekorajili 40. leta; da so telesno zdravi; da znajo hrvatski ali slovenski; da so večji i koralnemu petju; prositelj za mesto basista mora biti več orgljanju.

V Djakovu, dne 30. oktobra 1897.

Stolni kapitelj djakovški.

Prva in najstarejša zaloga klavirjev

v Ljubljani, Florijanske ulice št. 50

si usoja naznanjati velemenjenemu p. n. občinstvu v Ljubljani in okolici, da ima na prodaj po najnižjih cenah od danes naprej kratke klavirje in pianine najboljše vrste, ki so danes došli, iz najbolj renomiranih dunajskih tvrdk: c. kr. dvorni dobavitelj **Kutschera, zadruga „Lyra“, Stelzhammer** itd. Popolnoma novi klavirji od 240 gld. naprej s 15letnim jamstvom se oddajajo na obročna plačila; izposojajo se od 2 gld. naprej. Stari klavirji se jemljejo v zameno, vbiranja in poprave se izvršujejo najtčnejše.

Z velespoštovanjem

Ferd. Dragatin.

(1710—4)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.